

عنوان مقاله:

بررسی مبانی اعتبار دموکراتیک نظارت اساسی

محل انتشار:

فصلنامه دانش حقوق عمومی، دوره 5، شماره 15 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

محمد جلالی - استادیار دانشکده ی حقوق دانشگاه شهید بهشتی

قاسم علی صداقت - دانشجوی دکتری حقوق عمومی دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

مشروعیت نهاد ناظر اساسی به اعتبار و جایگاه آن کمک کرده و تمامی اشخاص اعم از عمومی و خصوصی را به احتمال زیاد قانع می کند که به تصمیمات آن احترام بگذارند و همچنین بر کارآمدی آن تاثیرگذار است. ازاین رو، اثبات مشروعیت نظارت اساسی امری سودمند و لازم است. با عنایت به مطالب مزبور، در مقاله ی حاضر این سوال مطرح شده است که با اینکه نهاد ناظر اساسی به صورت مستقیم منتخب مردم نیست، چگونه می تواند مشروعیت دموکراتیک داشته باشد فرض این تحقیق بر آن است که به رغم وضعیت مذکور، این نهاد می تواند مشروعیت دموکراتیک به صورت غیرمستقیم داشته باشد و برای اثبات مشروعیت نهاد ناظر اساسی، راهکارهای علمی مشخصی وجود دارد. اصلاح دموکراسی، نگاه تاریخی به پیدایش نهاد ناظر اساسی، اهداف دموکراسی، احترام به حقوق اقلیت و نفی استبداد اکثریت و عدم امکان مشروع سازی همه ی نهادهای سیاسی از طریق دموکراسی مستقیم، از مهم ترین عناصری است که در این مقاله بر آن ها به عنوان سازوکارهای مشروعیت ساز نهاد ناظر اساسی تاکید شده است. به هر حال، این مقاله درصدد رفع شبهه ی ناسازگاری دموکراسی با نظارت اساسی است.

کلمات کلیدی:

دموکراسی مستقیم و غیرمستقیم، مشروعیت دموکراتیک، ناسازگاری دموکراسی و نظارت اساسی، نظارت اساسی، نهاد ناظر اساسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/985228>

